

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

VIII. évfolyam • 2. szám • 2010. június

Megalakult a víziközmű társulat

Már előző lapszámunkban is tudattuk, hogy tíz évi sikertelenség után 2010-ben a község csatornázási pályázata végre eredménnyel járt. Sitke község önkormányzata a szennyvízelvezetési és tisztítási program keretében 288,7 millió forint támogatást nyert, amely az összes bekerülési költség közel 80 %-a.

A támogatási szerződés megkötésének feltétele, hogy az érintettek víziközmű társulatot hozzanak létre.

sekre. Az Alapszabály meghatározza a Társulat szerveinek (Községülés, Intéző Bizottság, Ellenőrző Bizottság), valamint tisztségviselőinek jogkörét, feladatait, a tagság jogait, kötelezettségeit. Szabályozza az érdekeltségi hozzájárulás mértékét (érdekeltségi egységenként 304.900 Ft) és megfizetésének módját. A Társulat képviselőre az Intéző Bizottság elnöke –, aki egyben a Társulat elnöke is – önállóan jogosult.

A víziközmű társulat alakuló közgyűlése

A társulat alakuló közgyűlésére 2010. április 14-én került sor a Művelődési Ház nagytermében, ahol a megjelentek 221 érdekeltségi egységet képviseltek.

Morgós István, a Szervező Bizottság elnöke ismertette a szervezés eredményeit. A Szervező Bizottság munkájának köszönhetően a beruházás által érintett 312 érdekeltségi egységből 244 érdekeltségi egység értett egyet a társulat megalakításával, és ezt előzetes szándéknyilatkozat aláírásával ki is nyilvánította. A szervezettség így 78 %-os, ami jelentősen meghaladja a megalakuláshoz szükséges 2/3-ot. Az alakuló közgyűlés a Szervező Bizottság beszámolóját elfogadta, megköszönte munkáját és a további munkavégzés alól a bizottságot felmentette.

Ezt követően Dr. Fodor Ferenc ügyvéd, levezető elnök ismertette az Alapszabály tervezetét, részletesen kitérve a tagokat érintő legfontosabb kérdésekre.

Az alapszabály ismertetése után feltett kérdésekre a levezető elnök, Hangonyi Zoltán pénzügyi tanácsadó és Morgós István polgármester válaszolt.

Ezek után az alakuló közgyűlés egyhangú szavazással kimondta a víziközmű társulat megalakítását.

A társulat neve: Sitkei Víziközmű Társulat
A társulat székhelye: 9671 Sitke, Hunyady u. 1.

Az alakuló közgyűlés egyhangú szavazással megválasztotta a tisztségviselőket, és a delegált tagokat a küldöttgyűlésbe.

A megválasztott tisztségviselők:

Intéző Bizottság: elnök: Morgós István
tag: Kiss Tibor, Németh Szabolcs

Ellenőrző Bizottság: elnök: Martonfalvi Miklós, tag: Gróf Gusztávné, Kéthelyi Károly, *Községülés delegált tagjai:* Bokor Lajosné, Sebesiné Fider Rozália, Gróf Lászlóné

(Folytatás a 2. oldalon)

TARTALOM

- Víziközmű társulat 1-2. l.
- Baráti kapcsolat 2. l.
- Harminc éves a szinkör 3-4. l.
- Sitkeiek lettek 4. l.
- Készülődés a koncertre 5. l.
- Képviselőket kérdeztünk 6. l.
- Sitkei születésű papok 7. l.
- Gyermekkori emlék 8. l.
- Tanítóink voltak 9. l.
- Cicevár 10. l.
- Búcsú az iskolától 11. l.
- Partvonal mellett 12-13. l.
- Pünkösdi Kupa 14. l.
- Sport az életük 15. l.
- Sifter Lajos emléktorna 16. l.

Megalakult a víziközmű társulat

(Folytatás a 2. oldalról)

A tisztségviselők és a delegált tagok díjazásban nem részesülnek, az Intéző Bizottság elnökének azon feladatai ellátása közben keletkezett, igazolt költségei megtéríthetők.

Az alakuló közgyűlés megbízta az Intéző Bizottság elnökét a Sitke Község önkormányzatával mint társberuházóval kötendő megállapodás aláírására, valamint a beruházáshoz szükséges hitelszerződés megkötésére a legkedvezőbb ajánlatot tévő bankkal.

A Társulat a Vas Megyei Bíróság, mint Cégbíróság cégjegyzékbe történő bejegyzésével jön létre. A cégbejegyzést követően kerülhet sor a támogatói szerződés megkötésére, majd ezek után a közbeszerzési eljárás megindítására. A cégbejegyzés lapzártánk után megtörtént. (szerk.)

A beruházáshoz szükséges ingatlanok tulajdonviszonyának rendezése megtörtént. Szükséges még a község Rendezési és Szabályozási Tervének módosítása, amely folyamatban van.

A Társulat az Alapszabályban meghatározott közcélú feladatainak megvalósítása után megszűnik. A beruházással létrejött va-

A közgyűlés elnöksége

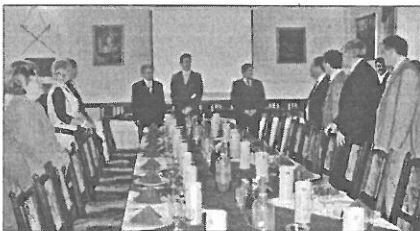
gyon a Társulat megszűnésekor Sitke Község Önkormányzatának tulajdonába kerül. A továbbiakban az önkormányzat feladata a csatornahálózat és a tisztítómű üzemeltetése.

Martonfalvi Miklós

Baráti kapcsolat Vas megye testvértartományával

2009 májusában megyénkből delegáció utazott Németországba, Neckar Odenvald járás vezetőjének, Dr. Achim Brötelnak meghívására. A Kovács Ferenc, Vas Megye Közgyűlésének elnöke által vezetett küldöttségben polgármesterek, kulturális és turisztikai szakemberek képviselték megyénket.

A látogatáson részt vett Morgós István, polgármester és Kiss Tibor, önkormányzati képviselő is.

A találkozó résztvevői a Kastélyfogadóban

Neckar Odenvald járás a német-francia határ közelében, a Neckar folyó völgyében található.

A látogatás célja a lehetséges partneri együttműködés kialakítása volt. A résztvevők megismerkedtek a járás kulturális és turisztikai nevezetességeivel, valamint részt vettek a hagyományos virágünnep eseménysorozaton.

A látogatás során felvetődött a járásban található Neunkirchen település és községünk tesvérkapcsolatának lehetősége is.

Az 1298-ban alapított, kb. 1600 lakost számláló település napjainkban fejlett infrastruktúrával, történelmi emlékekkel, turisztikai látványosságokkal rendelkezik.

A látogatás során a község vezetői bemutatták lakóhelyük múltját, jelenét és jövőbeni elképzeléseiket.

A látogatást viszonzására idén, áprilisban került sor.

Dr. Achim Brötel járási főnök vezetésével a delegáció háromnapos látogatáson vett részt Vas megyében.

A küldöttség felkereste a megye idegenforgalmi központjait. Sárváron, Bükön és Szentgotthárdon tájékozódtak a turisztikai lehetőségekről.

A program során meglátogatták községünket is.

A delegáció a Kastélyfogadóban szállt meg, ahol az esti fogadáson részt vett dr. Sziájtó Valéria jegyző, valamint községünk önkormányzati képviselői is.

Köszöntőt mondott Kovács Ferenc megyei elnök és Morgós István polgármester.

Az est során bemutatkozott a helyi citrazenekar. A vendégek megtekintették a településünkről készült filmet is.

Másnap a küldöttség Morgós István és Kiss Tibor vezetésével ellátogatott a Hercseg-hegyre.

Megnézték a Kálváriát, az emlékparkot, a török emlékművet, valamint a katolikus templomot.

A látogatás végén a vendégek és vendéglátók a polgármesteri hivatalban kötetlen beszélgetést folytattak az együttműködési lehetőségekről.

Mindezek után a delegáció Sárváron és Bükön folytatta programját.

Kissné Hencz Anita

A Fidesz-KDNP és Kovács Ferenc győzött az országgyűlési képviselő-választáson

Érvényes és eredményes volt április 11-én az országgyűlési képviselőválasztás első fordulója választókerületünkben. Sitkén a választásra jogosult 565 választópolgár közül 374 fő (66,2%) élt szavazati jogával és adta le voksát valamelyik egyéni jelöltre vagy pártlistára. A listákra leadott érvényes szavazatok száma 372 volt. A Civil Mozgalom 9 érvényes szavazatot kapott (2,4%), a Lehet Más a Politika 20 (5,3%), a Magyar Szocialista Párt 37 (9,9%), a Fidesz-KDNP 260 (69,8%), a Jobbik 46 (12,6%) szavazatot gyűjtött be. Az egyéni választókerületi választás szavazóköri eredménye: szavazóként megjelent választópolgárok száma 374, érvényes szavazatok száma 371. Az érvényes szavazatok száma jelöltenként: Gergáczy Ildikó (LMP) 22 (5,9%), György Tamás (Jobbik) 47 (12,6%), Kovács Ferenc (Fidesz) 263 (70,9%), Szabó Lajos (MSZP) 39 (10,5%).

A Fidesz jelöltjeként Kovács Ferenc, egyesületünk elnöke 1998 óta immár negyedik alkalommal szerzett parlamenti mandátumot, és képviselheti szűkebb pátriánkat az országgyűlésben.

Megválasztásához gratulálunk!

Kiss László

Harminc éve alakult meg a Sitkei színikör

Beszélgetés Nagy Gáborral, a társulat alapítójával

A Soltis Lajos Színház Művelődési Egyesület jogelődje, a Sitke Színikör 1980. február 15-én alakult. Néhány lelkes fiatal "betanult" egy darabot, aztán, mivel jól érezték magukat, együtt maradtak. Mind ez 30 éve történt.

A jubileum alkalmából megkértem Nagy Gábort, aki azóta is a társulat alapítója és a vezetője, hogy meséljen mindennapjaikról, gondjaikról, örömeikről.

-30 év hosszú idő. Nem lehet egyszerű egy ilyen társulatot összetartani, hiszen a tagok nagyon sokszor cserélődnek, mivel fiatalok, gyakran más városba viszi őket az iskola, a szerelem. Ti mégis együtt maradtatok az évek során. Mi ennek a titka?

Cserélődés van most is, ahogy mindig is. Néha egészen veszélyes helyzetek is adódtak. Amióta 3-4 évre tervezünk előre, ezen a területen nagyobb a biztonságérzetünk. Hiszen a legrégebbiek közül már csak magam vagyok. A következő generációból éppen az ősszel távozott Ódor Öcsi felesége, Kovács Tímea. De természetesen réginek számít Ihsz Csilla, Herczeg Tamás, akik rendszeresen visszajárnak, de már Bruckner Roli is közel 15 éve van a színháznál. Ugyanez áll a jelenleg gyűjteményes Móróc Zsuzskára is, ő is főállású a színháznál. A valamikor külsőnek számító Ecsedi Erzs, Katona Imre, Soltészky Tibor, Somogyi István pedig minden évben tanítanak, és/vagy rendeznek nálunk. Mindegyikük több mint tíz éve dolgozik nálunk. Ugyanakkor már réginek számít a celliek közül az első társulati tagunk, Benkő Péter Pál is: ő már több mint 9 éve van a színháznál. Tény, hogy a fiatalabbakban több az elkötelezettség, mint a régiekben volt. Ez talán annak tudható be, hogy nemcsak alkalmanként, hanem nagyon is gyakran lehet színpadon a soltis színész. Már pedig a többség azzal a céllal csatlakozik hozzánk, hogy minél többet játszhasson.

- Hogyan élitek meg, mikor „kineveltek” egy tehetséget, s ő – érthetően – a jobb érvényesülés reményében, itt hagy benneteket?

Azt mondjuk mi is, hogy ez így természetes, persze, nagyon fáj a hiányuk. Ugyanakkor általában nem végleges a válás. Herczeg Tomi rendszeresen visszajár tanítani, játszani Budapestre. Savanyu Gergő pedig a Szege-di Nemzeti Színházból. Vidéken, a hivatásos színházak is küzdenek az ismeretlenséggel,

tehát érthető, ha valaki ebben a szakmában oda megy, ahol nagyobb az esélye arra, hogy észrevegyék. Ugyanakkor az utóbbi esztendőben mi is sokat játszottunk Budapesten, és érezzük is, hogy felfigyeltek ránk.

- Az évek során a minősítések egyre fényesebbek lettek, a bronzokat felváltották az ezüstök, később az aranyak. Van olyan díj, amelyre legbüszkébbek vagytok, vagy amelyik a legkedvesebb számotokra?

A Sitkei színikör a Művelődési Ház színpadán. Képeinken Kálmán Katalin, Vörös Marianna, Ódor József, Ódor Tünde és Nagy Gábor

Dzsungel könyve a Soltis Színház előadásában

A Csokonai Vitéz Mihály Község díj, mely kulturális miniszteri kitüntetés, és a Területi Prima díj - művészeti kategóriában elsőnek kaptuk meg Vas megyében 2005-ben. Ezek a legjelentősebb és legmagasabb kitüntetések. Természetesen számos fesztiváldíjat és minősítést is felsorolhatnánk, de ezekről szinte minden alkalommal értesülhettek a társulatunk sorsát figyelemmel kísérők a Vas Népe hasábjairól.

- Minden évben megrendezitek a Rendezőket és Színészeket képző Nemzetközi Táborot, ami talán az egyetlen ilyen az országban, a Színészek és Színházbarátok Bálját, amihez hasonló szintén kevés van, kétévente a Soltis Lajos Színházi Találkozót, de rendeztek évente Meseesztivált, Előadóművészeti Fesztivált, Vers- és Prózamondó Versenyt is. Ezenfelül számos bemutatót tartotok, színiiskolát működtettek. Ha Sitkén maradtok, kisebb lett volna az esély arra, hogy ilyen elismertek legyetek. Te hogy látod ezt?

2001-ben már régen nem kellett volna Sitkén lennünk, ugyanakkor máig Sitkén lennünk, ha társaim érzelmeibe nem gázolnak bele olyan durván. Magamra maradtam akkor azzal a nézetemmel, hogy maradjunk. Mentem tehát, mert magam maradtam volna. Mindenesetre annyi tehetséges, jóra való embert kár volt elveszíteni a falunak. Tény, hogy minél nagyobb településen működik egy hozzánk hasonló alternatív színház, annál nagyobbak az esélyei,

lehetőségei. Megjegyzem, hogy a Soltis Lajos Színházon kívül vidéken nincs alternatív színház. Működési körülményeink különbözősége miatt nem hasonlíthatom magunkhoz a nagyon komoly intézményi és anyagi háttérrel rendelkező veszprémi, pécsi, debreceni, szegedi egyetemi színpadokhoz, mert nekünk nincsen sem intézményi, sem egyetlen fillér előre tervezhető anyagi háttérünk. Magyarországon színházi szempontból egy város létezik: Budapest. Áll ez természetesen a hivatásos színházakra is.

Már Sitkén is kiváló szakmai eredményeket értünk el. A Soltis Lajos által rendezett A bor, A szentek kútja, vagy a Katona Imre által rendezett Misztérium a szent születéséről vagy az Ecsedi Erzs, Katona Imre által rendezett Csalóka Péter egyaránt több magyar és nemzetközi fesztiváldíjat nyert el, és mindegyik országos arany minősítést kapott. Ám tény, hogy a sitkei Kultúrház a szó szoros értelmében kicsi épület. Most is kevés a helyünk, pedig a sitkeinél jóval nagyobb belső terek - próbatermek, színháztermek, raktárak stb - állnak rendelkezésünkre.

-Bár keserű szájjal költöztetek el Sitkéről, az elmúlt 3-4 évben próbáltunk tenni azért, hogy ezek a rossz emlékek halványuljanak, s kapcsolatunk újra jónak mondható legyen. Ebben ti is maximálisan partnerek voltatok. Többször is jöttetek nagyon kedvezményesen áron, sőt ingyen is fellépni a művelődési házba, s a jelenlegi önkormányzat is próbál erejéhez mérten segíteni. Reméljük, hogy erőfeszítéseinknek meg lesz az eredménye, s kapcsolatunk továbbra is gyümölcsöző lesz.

A szép az a dologban, hogy a budapesti, győri, szombathelyi, vagy csak a környékbeli sárvári, celli, kemenessőmjéni - a teljesség igénye nélkül - tagjaink is úgy viszonyulnak Sitkéhez, mint a még aktív sitkei vagy sitkei származású tagjaink.

(Folytatás a 4. oldalon)

Sitkeiek lettek

Gombkötő István és családja

A nyugodt, csendes Hegyalján fekvő fakerítéses ház kapuja nem volt bezárva. Már be is léptem, mikor két fekete - egy nagy és egy kicsi - kutya rohant felém hangos ugatással. Termetemet meghazudtoló gyorsasággal ugrottam kívülre, s csuktam be magam mögött az ajtót. A házigazda az áramszünet esetén is működő jelzésre azonnal megjelent, lecsitította az ebeket.

Látogatásom célja a családot bemutató cikk megírása előtti beszélgetés időpontjának egyeztetése volt. Istvánnak egy kikötése van: a fürdetés idejére végezzünk. Kedd délután fél ötre beszélünk meg az „interjút”.

A kerítéshez érve kedden már óvatos voltam, megálltam, s vártam. Sokat nem kellett, hiszen a két hűséges házőrző rögtön hírrül adta érkezésemet. István jött, s kedvesen invitált kis otthonukba. Szépen gondozott udvar fogadott a domboldalra épített házikó körüli. Ebből látható, hogy otthonukat szerető, szorgalmas, gondos emberek élnek itt. A ház ajtajában megjelent Réka a kis Zalánal, így figyelmem feléjük fordult. Mindketten mosolygósak, barátságosak.

Bemutatjuk Gombkötő Istvánt, Hendrich Rékát és gyermeküket Gombkötő-Hendrich Zalánt

A beszélgetés során Rékáról megtudtam, hogy szüleinek neve nem ismeretlen Sitkén, hiszen egy ideig laktak a József Attila utcában. Édesanyja könyvelő volt az Állami Gazdaságban Sárvaron, édesapja a Béke Mgtsz agrár-mémőke volt. Réka 1977-ben született. Egy éves koráig laktak Sitkén, majd Gércére, nagyobb szolgálati lakásba költöztek. Óvodás ott volt, majd a Nádasdy Tamás Általános Iskola tanulója lett Sárvaron. Mezőgazdasági Szaközépfiskolába Kőszegen járt. Felsőfokú képesítést Kaposváron szerzett, háromdiplomás mémők lett: állattenyésztő-, agrár- és takarmányozási szakmémőki diplomával rendelkezik. Első munkahelye Sárvaron a Sága volt, ahol kb. két évig szállítási szervező és alapanyag-beszerező asszisztensként dolgozott. Négy évet töltött Zalaszántgróton, mint termeltetés-vezető a Zala-Cereália Kft-nél.

Munkája a pulykák és broyler csirkék számára takarmányt előállító Kft és a termelők közti kapcsolat tartása volt a kis Zalán születéséig. A kisfiú 6 hónapos, s hogy mindkét szülője nevét viselje, neve Gombkötő-Hendrich Zalán lett. Jó kisfiú, a beszélgetés alatt egy cseppet sem volt nyugtalan, ha ránéztem, mosolygott: nyílt, barátságos. Ahogy hallottam, s tapasztaltam, nagyon szeret a szabadban lenni. Szerencsés, mivel édesapja is igyekszik kivenni részét a gondozásából. Reggel és este tartózkodik otthon, így a baba ébredése utáni tennivalókat ő végzi, s a reggelit is ő készíti. Igyekszik a fürdetésnél is jelen lenni.

Gombkötő István 1970-ben Sárvaron született. Édesapja a Városi Tanács gépkocsiveze-

tője volt, édesanyja pedig gondozónő a bölcsődében, majd adminisztrátor a Művelődési Központban. A Várkerületi óvodában töltött évek után az Entzbruder Dezső Általános Iskolába járt zene tagozatra. Aztán a Soproni Erdészeti Technikumot végezte el. Képzett erdészként a Szombathelyi Erdőgazdaság Sárvári Igazgatóságánál helyezkedett el, s ott dolgozik azóta is, kerületvezető erdész a Káldi Pagonyban.

István Farkaserdőn, a Rózsáskert erdészházban lakott. Falun szeretett volna házat venni, s amikor mostani otthonának alapját, a domboldali kis házat ajánlották neki, nem sokat gondolkodott, saját szavait idézve: „falú és mégse, jó nagy telek, szép fekvés, kedvező ár”. A felújítást 1996-tól 1999-ig, a beköltözésig végezte. Azóta csinosította, rendezte a kertet.

Rékával egy koncerten ismerkedett meg 2005 novemberében, Szombathelyen. Ő „fertőzte meg” Istvánt a motorozás szenvedélyével. Emellett szívesen kirándulnak, snowboardoznak, bicikliznek. István méhészkedik is, sok sitkeivel ennek kapcsán ismerkedett meg.

A falu életébe még nem nagyon volt alkalom aktívan bekapcsolódni, gyakran látogatták családjait, s a portán is van elég dolog. A mostani ház felett már állnak a terméskő fallal bekerített új ház falai. Szép a kilátás, és csodálatosan friss a levegő.

Abban bíznak, hogy 2011-ben be is költözhetnek. Kíváncsi, sikerüljön, s mindig éreznek jól magukat Sitkén.

Bediné Kajtár Katalin

Harminc éve alakult meg a Sitkei színikör

(Folytatás a 3. oldalról)

Pár éve újra természetes, hogy egyszer-kétszer fellépünk Sitkén is. Kivételes helyszín: mintha hazajönnénk - otthonról.

Rendkívül jó érzés volt, hogy a 30 éves családi évfordulón nemcsak olyan régi, sitkei színjátszók vettek részt mint Gróf Laci, Gróf Gusztó, Máté Ancsa, Kontics Jutka, Szabó Imi -, de eljött és köszöntött bennünket a sitkei polgármester, Morgós István is.

Figyelembe véve a sitkei kultúrház munkatársát is, van mire - van kikire - alapozni a további jó együttműködést.

És akkor a legfontosabból még nem is szóltam: ez pedig a Sitkei Citerazenekar. Sitke legrégebbi, mondhatnám, legöregebb civil szerveződése. A zenekarral, de az egyes zenekari tagokkal is mindig a lehető legjobb viszonyt ápoltuk. Nemcsak otthon, Sitkén voltak közös rendezvényeink,

mindig megemlékeztünk egymás születésnapjáról, ahogy a 30 éves ünnepségünkön is köszöntöttek és megajándékoztak bennünket a zenekar jelenlegi vezetői, de több esetben turnéztunk is közösen, Magyarországon és Erdélyben is. Mindig tiszteltük és elismertük egymás munkáját. Mert kölcsönösen volt mit elismernünk. És persze, máig van.

Tudom, hogy nagy elfoglaltsággal járna, de nem gondoltatok még arra, hogy „bölcsőtők” helyén szerveztek egy kis színi tanodát? Nagy úrtöltenétek be ezzel a falu közművelődésében.

A kérdéssel nyugodtan foglalkozhatunk! Bár több helyen vannak ilyen irányú elkötelezettségeink, még Szombathelyen is, a Gyermek Házában, hogy csak a távolságot érzékeltessem. Bár, ha már itt tartunk, akkor elmondom azt is, hogy a jövő

esztendőben Celldömölk erdélyi testvértelepülésén, Erdőszentgyörgyön is tanítani fogunk. Őszől pedig a celli gimnáziumban érettségi tárgyként bevezetésre kerülő színház és dráma tantárgy gyakorlati képzését is mi végezzük, ám a sitkei tanodát is meg kellene próbálni. Mondom ezt azért is, mert pár éve láttam egy sitkei fiatalok által színre vitt darabot, benne sok ügyes és lelkes fiatallal, s már akkor gondoltam arra, hogy lehetne belőlük egy újabb sitkei színikör. Vagy akár: Sitkei Színikör.

Köszönöm, hogy időt szakítottál erre az interjúra a sok elfoglaltságod mellett is. A lap hasábjain keresztül is sok sikert kívánunk a társulat minden tagjának, az elkövetkező időben pedig sok sikeres pályázatot, bőkezű támogatást és főleg erőt, egészséget, kitartást munkátokhoz.

Gróf Lászlóné

Készülődés a huszonnegyedik rockkoncertre

Éves rendes közgyűlést tartott május 6-án a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület. A közgyűlésen beszámolók hangzottak el, majd a tagság elfogadta a 2009. évi gazdálkodásról szóló beszámolót és mérleget, a 2010. évi munkaprogramot és költségvetést, valamint az ellenőrző bizottság jelentését az ellenőrzés tapasztalatairól.

Kovács Ferenc elnök beszámolójának bevezetőjében megköszönte a tagság aktív munkáját, amely példaértékű a civil szférában. Értékelte az elmúlt évi főrendezvényt, a 23. rockfesztivált, amely a rossz idő ellenére is sikeres volt. A koncerteknek köszönhetően Sitke országosan is kiemelkedő kulturális helyszínné, szimbólummá vált. Az egyesület a falu életében is meghatározó, hiszen fő támogatója a labdarúgó szakosztálynak és a tekecsapatnak. Évek óta jelen van a Falunapon, az Öregek Nap-

ján, a civil szervezetek rendezvényein és az emlékpark alapítvány programjain.

Kovács Ferenc elnök tájékoztatta a tagságot az augusztus végi koncert előkészületeiről. A zenekarok kiválasztásánál figyelembe vették az internetes szavazást is. A műsor összeállításánál elsősorban a „húzó zenekar” kiválasztása okozott fejtörést. A Kárpátia és a Republic foglalt, a Píramis nem vállalta a fellépést, a Hobó és Rúzsa Magdi formációt az elnökség elvetette, a Tankcsapda és az osztrák Opus túl magasra tette a mércét. Végül megegyezés született abban, hogy a profik sorát az Ossian nyitja, őket követi a Kormorán, Balázs Fecó a Korállal, a Lord, végül a Hooligans zárja a sort.

Az igazi nagy dobás jövőre, a jubileumi fesztiválon várható, amely minden bizsonnyal meglepetésekkel is szolgál majd.

Martonfalvi Miklós, pénzügyi-gazdasági vezető az egyesület pénzügyeibe avatta be a közgyűlés résztvevőit.

Részletesen ismertette az egyesület bevételeit és kiadásait, kitért a válság hatásaira, amely a szervezet gazdálkodását is érintette.

Györgyi János, az ellenőrző bizottság elnöke a pénzügyi munkát korrektnek minősítette, az ellenőrzés során a számlákban eltérést nem tapasztalt.

Morgós István ügyvezető elnökhelyettes a Kálvária épületegyüttes felújítási tervét ismertette. Beszélt a tereprendezési munkákról, valamint a három hektár földterület folyamatos nyírásáról, kaszálásáról, amelyet az egyesület vállalt magára.

Sebesiné Fider Rozália egyesületi tag kérdéseire és felvetéseire az egyesület vezetői adtak választ.

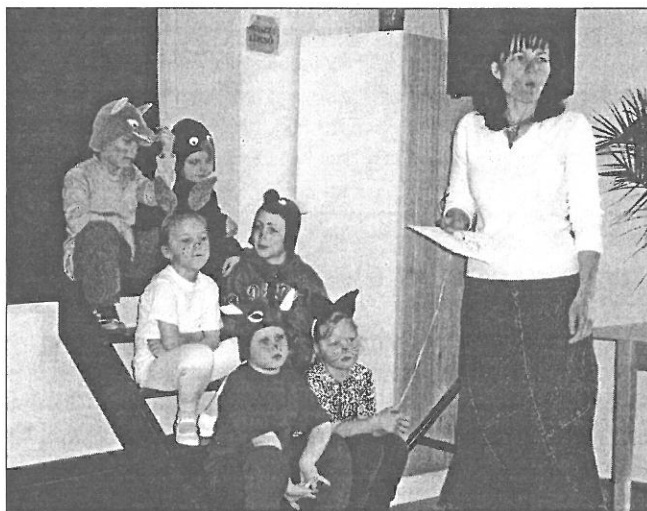
Kovács Ferenc elnök zárszavában a Sitkei Hírek újbóli megjelenéséről szólt. Méltatta a lapot, és a lap forrásértékű írásaira is alapozva Sitke történetének feldolgozását szorgalmazta.

Kiss László

Mesék délutánja

Április 18-át sok izgalommal teli perc, óra, nap előzte meg mind az óvodások, óvónők, mind pedig a rendezvény szervezői részéről. Mikor közösen kijelöltük ezt a napot a harmadik mesemondó délután számára, még nem sejtettük, hogy közben elkezdődik az óvoda felújítása, s az óvodások a művelődési házba költöznek. Az idegen hely, a felújítással járó bonyodalmak, betegségek ellenére összeállt a jelenet az óvó nénik lelkes munkájának köszönhetően. Izgalmunkat csak fokozta, hogy rendezvényünkre elfogadta meghívásunkat a hegyfalui Suli Harmónia Széchenyi István Általános Iskola „Csigabusz” színjátszó csoportja. Mi lesz, ha sokkal ügyesebbek lesznek a mi gyermekeinknél, hiszen ők rendszeresen játszanak együtt? Hogyan fogadja majd a közönség a mi kis jelenetünket? - motoszkált a felkészítőkben. Persze aggodalomra nem volt semmi ok. Hiszen nincs bájosabb, mint kicsi gyermekek szájából hallani mesét. Főleg ha az a gyermek éppen a kislányom, kisfiam vagy éppen az unokám. A légyzümmögést is meg lehetett hallani a nagy csendben, miután el-

kezdődött a jelenet, melyben Kacor király története elevenedett meg. A mese

Pataki Márta tagóvoda vezető a tanítványokkal

az otthonról elcsavargó lusta, nagyotmondó macskáról (Kálmán Eszter) szólt, aki lelkiismeret furdalás nélkül csapta be a hiszékeny állatokat, a rókát (Szalai Martin), a félénk nyulat (Pénzes Hanna), a medvét (Pécz Patrik), a farkast (Imre Szabolcs) és a varjút (Nemes Gábor). A gyerekek olyan átéléssel játszották szerepüket, hogy csak dicséret jár érte. A közönség nagy tapsal jutalmazta őket. Ezután egyéni produkciókat láthattunk

Sebesi Emőke, Szalai Márk, Bösze Leticia, Lakatos Dániel, Bösze Mónika, Zsoldos Gréta előadásában. A mesék, versek mellett Gróf Annamária és Kéthelyi Nóra citerajátékát hallhattuk. Ha nem is sikerült mindegyik produkció a legsikeresebben, azért úgy gondolom, hogy az elismerés mindenkinek jár. Elsősorban azért, mert vették a fáradságot és verset, mesét tanultak, másodsorban pedig azért, hogy mindezzel közönség elé is mertek állni, ami köztudott, hogy nem is olyan egyszerű dolog. A műsort a hegyfalui színjátszók zárták: Varró Dániel „Túl a Maszat hegyen” című meséjét láthattuk színvonalas előadásukban.

A szereplők közül az idén sem ment haza senki üres kézzel, mindenkinek választhatott egy neki tetsző ajándékot az önkormányzat által felajánlott játékokból, könyvekből. A legvégén pedig szendvics, torta, üdítő feledtette a fellépéssel járó izgalmat.

Reméljük, aki eljött, jól érezte magát, s jövőre ismét megtelik a művelődési ház nagyterme az ideihez hasonlóan lelkes közönséggel.

Gróf Lászlóné

Gondolatok a képviselői munkáról

Születésétől fogva itt él a faluban, felesége dajka az óvodában. Három gyermek édesapja, akik közül a két nagyobbik már dolgozik. 2002 óta önkormányzati képviselő. Véleménye szerint az utóbbi négy évben az anyagi lehetőségek a pályázatok miatt kedvezőbbek voltak, ezeket a falu meg is ragadta. A ciklus a személyes ellentétek miatt nehezen indult, de aztán az önkormányzat tagjai a közös cél érdekében együtt tudtak dolgozni. Az ÁMK bezárása számára is okozott pár álmatlan éjszakát az első évben, de így utólag úgy tűnik, hogy jó döntést hoztak, mert a gyerekek nem kerültek rosszabb helyzetbe. Az iskolások hiányoznak ugyan a falu életéből, de az óvoda próbálja ezt az űrt betölteni. Színvonalas március 15-i műsort és mesemondó versenyt rendeztek. A kultúrház igyekszik megtartani az iskolás korosztályt, közös programokkal lehetőséget biztosít számukra az együttlétre.

A négy éves ciklus első két évében az iskolai átszervezések miatt kevesebb lehetőség volt a fejlesztésekre, de az utóbbi két esztendőben sikerült több pályázaton is nyerni, így az utak, valamint az óvoda és a kultúrház megújulhattak. Nem sikerült megvalósítani a Vadkert és a Hunyadi utca összekötését járdával. Talán a közeljövőben ez is megvalósulhat. Elmaradt a ravatalozó felújítása, bár erre is nyújtottak be pályázatot.

Kéthelyi Károly

A sárvári önkormányzatnak nagyon sok munkája fekszik a pályázatokban, sokat segítenek.

A faluban nagyon jó közösségek vannak, a falu életének szervezésében rájuk lehet támaszkodni.

Károly szerint minden embernek szüksége van munkára, s fontos, hogy mindig legyen idő a barátokra, a közös sörözésekre. Kell időt szakítani a művelődésre, a szórakozásra. Tenni kell a közösségért is. Így lehetünk kiegyensúlyozottak. Ő is eszerint próbál élni.

Az ember nemcsak egy féle dolgra tevénytődött, többféle tevékenységet is folytathat élete folyamán. Kéthelyi Károly a Citerazenekar tagja, az egyházközség elnöke, de mindezek mellett szeret szőlészkedni, méhészkedni.

Véleménye szerint a testület viseli a közös döntések pozitív és negatív következményeit, a tagok pedig egyéni és szakmai adottságaiknak, tehetségüknek megfelelően hozzájárulnak ahhoz, hogy ezek a döntések valóban a falu javát szolgálják.

Germánné Cseszkó Blanka

Önkormányzati hírek

Az elmúlt időszakban Sitke község önkormányzatának képviselőtestülete három alkalommal ülésezett. Ülésein huszonkettő határozatot hozott és két rendeletet alkotott, illetve önkormányzati rendeletet módosított. A képviselőtestület kezdeményezte a község településrendezési eszközeinek módosítását. A polgármester felhatalmazást kapott a Planex Kft-vel való szerződés kötésre, amely a község építési szabályzatáról szóló önkormányzati rendelet és a mellékletét képező szabályozási terv, valamint a településszerkezeti terv felülvizsgálatára vonatkozik. A képviselőtestület jóváhagyta a község közbeszerzési szabályzatát, amely a szennyvízcsatornázással van összefüggésben. A község vezetőtestülete az önkormányzat vagyónáról és a vagyongazdálkodás szabályai-

ról szóló önkormányzati rendelet alapján tulajdonosi hozzájárulást adott vízbekötésekhez és villamosenergiaellátáshoz.

Használatba adta az iskola épületében lévő üresen álló önkormányzati bérlakást, illetve az italboltot egy új vállalkozónak. Megrendeléseket adott sárvári vállalkozónak a közterületen álló, a vezetékekbe belenövő fenyőfák kivágására.

A testület elfogadta a 2009. évi költségvetési gazdálkodásról szóló beszámolót, valamint a gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatok ellátásáról készült átfogó értékelést. Benyújtott kérelem alapján értékesített 151 négyzetméter alapterületű belterületi ingatlant. Zárt üléseken szociális támogatás iránti kérelmeket bíralt el.

Kiss László

Városi Kulturális seregszemle

2010. május 12-én Sárváron a Művelődési Központban megrendezett Városi Kulturális Seregszemlén Szalai Márk mesemondásért arany minősítést kapott.

Másnap Gróf Annamária és Kéthelyi Nóra citerajátékát a zsűri kiemelt arany minősítéssel jutalmazta. Ezzel a lányok meghívást kaptak a júniusi városi galára.

Gratulálunk.

Gróf Lászlóné

Sitkei születésű papok, szerzetesek, szerzetesnők II.

A Sitkéről származott tizenhárom pap közül – akikről eddig biztos tudomásunk van – az első kettőt Kiss Jánosnak hívták. Az 1798-ban született Kiss János egykori szécsiszigeti plébánosról sorozatunk első cikkében írtunk, jelen írásban pedig a Somogy megyei Buzsák község 144 évvel ezelőtt elhunyt papjának életútját szeretnénk bemutatni a kedves Olvasóknak.

Kiss János, aki legfeljebb távoli rokonságban állhatott azonos nevű sitkei születésű paptársával, 1801. december 30-án született Kissitkén, Kiss István (1772-1841) és Toldi Julianna (1777-1829) jobbágy szülők ötödik gyermekeként. Kilenc testvére közül csak kettő érte meg a felnőttkort.

Kiss János másodikként indult el a papi pályán Pintér Mihály nagysitkei plébános támogatásával, kezdetben a Szombathelyi Egyházmegye növendékeként. 1820-22-ben együtt tanult a „másik” sitkei Kiss Jánossal a szombathelyi papnevelőben, majd a human tantárgyak és a filozófiai stúdiumok elvégzése után, számunkra ismeretlen okból, a teológiát már a „Királynék városában” hallgatta, a veszprémi egyházmegye kispapjaként.

1826. július 1-jén szentelték pappá. Egyetlen papi ténykedése Sitkén egy keresztelelés volt, még újmisésként, felszentelése után egy hónappal.

Ezt követően viszont talán nem is állt módjában szülőfalujába visszalátogatni, hiszen negyven éves lelkipásztori szolgálatát – szinte egyedülálló módon – mindössze két helyen töltötte, a Sitkétől 120-125 km-re eső Somogyfajszon és Buzsákon. Az előbbben 24, az utóbbiban 16 évig munkálkodott.

Somogyfajszon először káplán, majd 1828-tól adminisztrátor, végül 1833-tól 1850-ig plébános volt. Második utódának 1906-ban írt visszaemlékezései szerint az akkori veszprémi püspök, Kopácsy József sokáig vonakodott erre a plébániára beiktatni, dacára annak, hogy Kund Dániel kegyúr mindent elkövetett érdekében. Sőt csak a nevezett patrónus legerélyesebb fellépése után volt hajlandó kinevezését eszközölni.

Működéséről a legnagyobb dicsérrel emlékeznek meg a források. „A fajszi

A Kiss János által 1843-ban építtetett egykori plébániaépület Somogyfajszon

plébánia gyarapulását, jelenlegi állását nagyrészt Kiss Jánosnak – ki 22 évig volt itt plébános – köszönheti, aki bölcs tapintatával, jó bánásmódjával a pusztakovácsi közbirtokos urakkal, s a helybéli pátrónussal a legjobb viszonyban,

Kiss János aláírása

sőt barátságban élván, magának tisztelget, érdemet, a plébániának pedig tetemes hasznot szerzett.” Kiváló szellemi tulajdonságai miatt általános népszerűségnek örvendett. Tevékenyen részt vett az akkori zajos vármegyei életben is, sőt a Somogy megyei Parasztpárt egyik főembereként a vármegyében igen nagy tekintélyre tett szert.

A veszprémi egyházmegyei zsinaton is egyike volt a főbb szóvivőknek. Éles elméje és finom, udvarias modora miatt későbbi előjárójának, Ranolder János püspöknek is kedves emberévé lett, olyannyira, hogy szinte felszólította, hogy a megüresedett székesegyházi kanonoki stallumra nyújtsa be kérelmét a császárhoz. János atyánk azonban sokáig nem

tudta magát erre a lépésre elhatározni. Nem akart Veszprémbe menni, mert hívei között nyugodtan és megelégedetten élt, így aztán csak akkor, mikor már ismételtelen, szinte ráparancsoltak, nyújtotta be folyamodását, várva az ilyen előzmények utáni biztos sikert.

De csalódott, mert a káptalan tagjai, akik féltek tőle, rávették a püspököt, hogy ne iktassa be. E meg nem érdemelt eljárás élete végéig sértette. Sokszor lehetett tőle hallani – írja káplánja – ilyen szavakat: „Hogy is tudtam én így felsülni? Soha eszembe se jutott volna kánokságért folyamodni, s most így beleugratva, egész életemet megköserítették.” Némi kárpótlásul később címzetes kanonokká nevezték ki, mely kitüntetést csak nagy rábeszélés után, különösen Kovács Zsigmond püspöki titkár kérelmére fogadta el.

Somogyfajszon az 1838. évi tagosításkor legelőjogot szerzett a plébániának. 1843-ra pedig megépíttette a falu közepén ma is álló plébánialakot.

1850. évben aztán a közelben lévő, és sokkal jövedelmezőbb buzsáki plébániára nevezte ki Jankovich kegyúr. Itt, és Táskafilális községben restauráltatta a templomot, valamint a Baráthegyen a Szent Donát-kápolnát.

1866. febr. 1-jén hunyt el Buzsákon. A helyi temetőben nyugszik.

Inzsöl Richárd
plébános

Gyermekkori emlékeim

Kósi Marika a kedvenc gyermekkori babájával.
Háttérben takarva Bottyán lakóépületei

A major gazdasági épületei.
Előtérben a Cinca híd.

Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent, nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt kis ország, messzeringó gyermekkorom világa.

(Radnóti Miklós)

Ez a messzeringó gyermekkori világ hatvanegy évvel ezelőtt kezdődött Bottyánban, majd folytatódott tizenhárom évvel később Sitkén. Sitke azóta is a világ közepét jelenti számomra.

Mielőtt emlékeimről szólnék, kicsit bemutatnám Bottyánt, a Sitkéhez tartozó külterületi majort. A lakóházakat és a gazdasági épületeket egy nagy térség és a Cinca patak ölelte körül. Tizenöt család élt ott. Közülük többen rokoni kapcsolatban voltak egymással. Gazdálkodással és állattenyésztéssel foglalkoztak. Engem és hat évvel fiatalabb öcsémet a nagyobb gyermekek tanítottak meg a közös játéokra. Többek között: sudarazni, bújócskázni és saját készítésű, színes agyaggolyókat pöckölni. Minket, lányokat a babaruha készítése érdekelt leginkább, de bogáncsból csinált bababútor és a zöld kukoricacsóból készült bióbaba is a kedvenceink közé tartozott. Téli teánk alapanyagát, a hársfavirágot is közösen szedték. A nyarakat, a nagy szá-

badsgót szerettük a legjobban. Boldogan élveztük a Cinca patak „élményfürdőjét”. Iskolába a tőlünk négy kilométerre lévő Sitkére jártunk gyalog. Villany nem volt, a petróleumlámpa fényénél tanultunk. A lámpa cilinderén, kanálban melegített disznózsírt cseppenként adagoltuk, ha gyógyírt kerestünk a fülfájásra. Ismereteinket, melyeket otthon kaptunk, a Sárvárról havonta kijáró könyvtár segítségével bővítettük. A könyv szeretetét édesanyámnak köszönhetem, aki fáradságot nem kímélve olvasta a hosszú meséket és tanította a verseket. A „betűvetést” is tőle tanultam. Az első osztályos olvasókönyvem most is megvan. Ezt az ereklét, „a Mami könyvét” a négyéves kisunokám is nagy szeretettel forgatja. Méhészkedéssel is foglalkoztunk.

Imádtam a frissen pörgetett jótékony méz ízét és illatát. Legkedvesebb iskolai élményem is a méhészethez kapcsolódik. Biológiai órán a méhek ismeretéből kellett felelni. Az óra elején csak kettő diákra kerülhetett sor, és egyik sem én voltam. Szomorúan ültem a padban, az óra további menetére sem tudtam figyelni. Nagyon kedves tanárom, Lábodi Zoltánné, miután elma-

gyarazta az új anyagot, az órájára, majd a tanulókra nézett és a következőket mondta:

„Még egy feleletésre van idő”. Rám esett a választása. Kitűnő pedagógiai érzékel olvasta le arcomról felelni vágyásom. Én boldog örömmel rohantam a táblához, hogy kedvenceimet, a méheket elmondhassam. Nagyon köszönöm ezt a feledhetetlen örömet!

Szeretettel gondolok kedves gyermekkori barátnőmre, Mórocz Magdira. Bár már harmincnégy éve Sárváron lakom, de ő még most is régi szeretettel ajánlja fel segítségét.

Ezzel kapcsolatban Édesanyám szavai csengenek a fülemben: „Segíts másokon, hogy rajtad is segíthessenek.”

Így próbáltam élni gyermekként és így próbálok élni felnőttként is azzal az útravalóval, amelyet édesanyamtól kaptam.

Köszönöm a Sitkei Hírek Szerkesztő Bizottságának és Kiss Lacinak, iskolatársamnak, hogy a Sitkei Hírekben lehetőséget kaptam a gyermekkori emlékeim felelevenítésére.

Horváth Péterné Kósi Mária

„Édesanyám, virágosat álmodtam...”

Május 2-án vasárnap Balogh József költő pedagógust látta vendégül az Együtt Sitkéért Egyesület. A találkozónak a Borostyánkert Vendéglő adott helyet, ahol a költőt Linka Sándor, a költő barátja köszöntötte saját, édesanyjához írt versével. Szladovics Vanessa és Ninetta Dsida Jenő gyönyörű versével, a Hálaadással, emlékeztek az Anyáknapjára.

A nézők között minden korosztály képviseltetve volt, nyugdíjasok és óvodások egyaránt helyet foglaltak közöttük. Azt gondoltuk ez majd nehéz feladatot ró az előadóra, de legnagyobb meglepetésünkre a költő másfél órán keresztül mindenkit le-

tudott kötni, hol a játékos csengő-bongó rímekkel, hol a komolyan zengő, könnyeket fakasztó verssorokkal.

A közönség együtt szavalta az előadóval az ismert költeményeket, majd rögtönzött vetélkedőn vehettünk részt, amelyben magyar költők édesanyjaira emlékeztünk. Közben a Tarisznyás, illetve a Lord együttes dalait hallgattuk, hiszen Balogh József a szövegírója ennek a népszerű együttesnek.

A költő a tanítványaival is találkozott, akiket a szomszédos faluban, Nagysimonyiban tanított szép beszédre, magyar szóra.

A költő-pedagógus a következő gyönyörű verssel búcsúzott el közönségétől:

Mit kívánok

*Kívánok én hitet, kedvet,
szép szerelmet, hű türelmet,
utakhoz fényt, csodát, álmot,
békességes boldogságot,
magyar szót és égre kéket,
emberarcú emberséget,
verseket, célt, igazságot,
daltól derűs jobb világot,
bokrok mellé társnak fákat,
napfényt, amely el nem fárad,
tekintetet szembe nézve,
éjt meg nappalt soha félve,
kézfogásos tiszta csöndet,
és mosolyból minél többet!*

Germánné Cseszkó Blanka

Általános iskolai emlékeim 1957-1965

*Ma nem tanulni jöttünk, Emlékek kötnék össze,
Ma szívünk ünnepel. Szavak, számok betűk
A hála, amit érzek Útunk akárhová visz
Miképp mondjam el? Követnek mindenütt.*

Egy nagyon régi pedagógus napon innét nem tudtam tovább folytatni a verset, mert nem állt mögöttem egyik tanárom sem, hogy segítsen.

Gerse János tanár úr egy alkalommal a Tinódi Gimnáziumban azt mondta, ha valaki a sitkei iskolából érkezik, bizonyára olyan eredménnyel fog érettségizni, ahogy az ottani iskolában tanulmányait befejezte.

Minek is köszönhetjük ezt a reális állítást? Olyan magas színvonalú oktatásban részesültünk az első osztálytól fogva, amely biztos alapokat adott további tanulmányainkhoz. Nekünk azonban nem csak oktatásban, hanem szigorú, ám szeretetteljes nevelésben is részünk lehetett.

Lábodi Zoltán tanító úr nagy szeretettel fogadta a kicsi elsősöket. Mindig mosolyogva lépett az osztályba. Végtelen türelemmel tanított bennünket az olvasás, a betűvetés tudományára. Télen az osztály ablakpárkányára madáretejtő volt kihelyezve, bentől izgatottan figyeltük a kis cinkéket.

A tanár úr egy anyáknapjára ünnepélyen felemelt a dobogóra, úgy mondtam el a verset. Neki köszönhetjük énektudásunkat is, ami úgy belénk ivódott, hogy sok évtized után is úgy énekeljük a dalokat, ahogy tőle megtanultuk. Kiránduláson vigadoztunk, amikor egy nyugdíjas tanító megkérdezte tőlem, hol jártam iskolába és kitől tanultam énekelni. Büszkén mondtam iskolámat és tanítóm nevét. Minden ünnepélyen szerepeltünk, gyakran vettünk részt versenyeken a kis énekkarral. A mosolyt a tanár úr szemében, amikor vezényelt, örökre megőriztük szívünkben. Nagy örömkünkre sokszor tartotta óráit a Gurgya folytatásában elterülő kis tisztáson, ahonnan megmutatta nekünk a „tulipán” utat. Nálunk a tanítás dallal indult, gyakran énekeltek a tölgyek alatt: „Mint a mókus fenn a fán,” vagy „Lent, hogy a tölgyek őrzik a völgyet” kezdetű énekeket.

Lukács Lajos igazgató úr szigorú, következetes és igazságos pedagógus volt. Sokat fáradozott azért, hogy a színvonalas oktatás feltételeit megteremtse. A történelem mellett nagyon szerette az irodalmat és a sportot is. Az ő óráin a gyengébb tanulónak tudni kellett kérdezni. Egy ideig színjátékos szakkört is vezetett. Legtöbbször ő készítette fel a versmondásra is. A kultúrház avatására Arany János: Ágnes aszszony balladáját tanította meg nekem, ami nem volt kis feladat. Másik kedvencünk Radnóti Miklós: Himnusz a békéről c. verse volt, amit számos ünnepélyen és versenyen szavaltam.

Nagyon szerette a sakkot. Az igazgatói irodá-

Tanulók a kastély udvaron

ban sokszor játszott egy-egy partit tanítványai-val. Tóth Áginak és nekem sokszor megengedte, hogy délutánként ping-pongozzunk. Igaz előtte el kellett mondanom egy verset. Kikötés volt az is, hogy csak tornapőben léphettünk a szépen csiszolt, lakozott parkettára a tornateremben.

Iskolánkban nagy szerepe volt a testnevelés oktatásának. A nagysitkei iskolában is, ahol nem volt tornaterem, voltak tornaórák. Emlékszem egy távolugrásra, mikor Baranyai tanító úr azt mondta: „kicsi csizmás nagyot ugrik”.

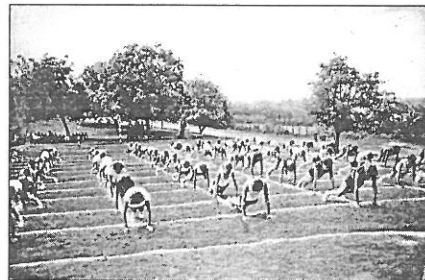
Felső tagozatban jó felszerelt tornatermünk volt. Bordásfalat, gyűrűt, gerendát, nyújtót, zsámolyt, ugrószekrényt, rendszeresen használtunk. Hetente jártunk sportkörre. Tekus tanárnő tanította be a talajgyakorlatokat a versenyekre. Legjobban az tetszett nekünk, mikor télen a tornaórán a kálváriánál szánkózhattunk. Minden évben, ha jól emlékszem, gyermeknaphoz kapcsolódóan, volt tornaverseny. Közös torna-gyakorlat, futóverseny, távolugrás, magasugrás, zsákbaftás, a végén egy szép gúlagyakorlat volt az izgalmas vasárnapi programja.

Az olvasás szeretetére a szelíd, kedves Lukácsné Kati néni nevelt bennünket. Negyedikesei voltunk, mikor azért is vártuk az olvasás óra végét, mert mindig jutott idő egy-egy mese felolvasására. Ezek a mesék egy életre szóló élményt jelentettek számunkra és megtanultuk, milyen sok szépséget tartalmaznak a könyvek. A fogalmazás íze is egyedi módon tanított bennünk. Az osztály tanulóit által felsorolt legjobb mondatokból állt össze a „mű”.

Mi úgy mehattunk a gimnáziumba, hogy Sándor Emőttől orosz nyelvet tanultunk, ami nagy előnyt jelentett számunkra.

Az iskolához tartozott egy veteményes kert is, ahol tavasztól – őszig tartottuk a gyakorlati foglalkozást Kovács tanító úr irányításával. Melegágyakban palántát neveltünk, öntöztünk, kapáltunk. Mindenszentek előtt koszorút kötöttünk. A hideg beálltával a lányok hímezni, varmi tanultunk, a fiúk a műhelyben szorgoskodtak.

Lábodi Zoltánné Zsuzsa néni volt az osztályfőnökünk ötödiktől nyolcadikig. Nagy hangsúlyt fektetett a szemléltető oktatásra. Földrajz órára képeket vittünk, jól eligazodtunk a térképen. A biológia órákat sokszor a gyümölcsös-

Tornaiünnepély a kispályán

ben tartottuk. Az osztályfőnöki órák a tízórai csomagolásával, zsebkendő- és köröm ellenőrzéssel kezdődtek. Ő arra is figyelt, hogyan öltözködünk, hogyan illik egy kislánynak helyesen ülni. Ajánlotta nekünk olvasásra az akkor divatos csikos, pöttyös leányregényeket. Nunci néni konyháján az ő irányításával tanultunk főzni. A daragaluskát most is úgy készítem, ahogy akkor tanultuk. Tanította az asztalterítés szabályait. Fiú osztálytársainkat meghívtuk, és közösen fogyasztottuk el az ebédet.

Ma is emlékszem a jól sikerült biciklitúrára, amit a Ság-hegyre szervezett.

Kisdobos és úttörő élet is volt az iskolában. Örsi összejöveteleken énekelünk az indulónkat, ami így szól:

Fecske örs a legjobb örs kisangyalom

Minden órát együtt tölt kisangyalom

Tanul, játszik és ha kell

Egymásért munkára kel kisangyalom

Meghatóan szép anyák napi ünnepélyeket rendeztünk a kultúrházban. Sok esetben a Porcinátusban szedett gyöngyvirággal köszöntöttük fel az édesanyákat.

A természet szeretetére neveltek bennünket, „ne bánts a fát, hisz ő is érez.” Mindig megünnepeztük a madarak és fák napját.

Rendszeresen jártunk moziba, az első filmre gyalog mentünk át Nagysimonyiba, melynek címe: A bagdadi tolvaj volt.

A mi iskolánkban első osztálytól kezdődően mindvégig elvittek bennünk a tanáraink kirándulni, ami nem kis felelősséggel járt. Szajkítavak, Szombathely, Badacsony, Dunaújváros, Budapest voltak a legemlékezetesebbek. Sokszor hosszú szekérrel hoztak-vittek bennünk a vonathoz a Nagysimonyi állomásra. Deszkákat raktak keresztbe a szekéren, azon ültünk. Hazafelé jövet a sötétben énekelni szoktunk.

Iskolás éveim alatt, és ma 45 év után is úgy érzem, hogy a Sitkei Állami Általános Iskolában minden értünk történt.

Ma már be tudom fejezni a verset, hiszen kedves tanáraink, diáktársaim itt vannak velem:

A hála amit érzek

Ha Rátok gondolok,

Megőriz évről-évre

Amíg a szív dobog.

Könczöl Lászlóné Kiss Magdolna

A Cicevár

Kissitke község hosszú időn keresztül a Felsőbüki Nagy Család birtokában volt. A kastély épülete körül az idők folyamán fejlett majorsági birtok alakult ki.

Volt itt gépház, kovácsműhely, magtárak, daráló, tehén- és göbolyistálló, „disznószálloda”, baromfiól, lóistálló, valamint lábas pajták, lábas színek a takarmány tárolására.

Az urasági birokhoz tartozott még a „Kertészkert” is, ahol fejlett zöldségtermelés folyt.

A munkát cselédek végezték. Volt közöttük „fejőgulás”, „gőbölös”, gyalogmunkás, kertészek, lovász, gépész, kovács, éjjeliőr, parádéskocsis, sőt urasági sofőr is.

A Belsőmajor mellett cselédek dolgoztak az urasági földeken is. A gyalogmunkások feladata volt a szántás, vetés, aratás, kapálás, az erdők gondozása, a szőlőművelés, melyet a vincellér irányított.

A majorsági birtok feje a kasznár volt, aki a „kasznár-házból” felügyelte a munkát.

Az uraság megbecsülte a cselédeket, cselédlakásokat épített számukra. Ilyen volt a Rohonc, ahol 17 család élt, vagy a Cicevár, ahol 9 család lakott (Boda Sándor, Mészáros István, Tóth Imre, Dobai János, Móricz Gergely, Vas József, Ódor Gyula, Molnár József éjjeliőr, Pethő József). Voltak még cselédlakások a „kasznár-ház” fölött (Lábas József, Ódor József, Palkovics Mihály, Tóth Sándor, Farkas Sándor), illetve „alatt” is, (Herceg Kálmán, Farkas Imre – gépész, Ósze Ferenc, Kondics Sándor). A kissitkei faluvégén is kialakult a „cseléd sor” (Németh Bözsi néni, Takács Ferenc, Pethő Elek).

A Cicevár nevének eredetét homály fedi. Feltehetőleg az itt élő sok házimacska miatt alakult ki ez az elnevezés. A Cicevár tulajdonképpen egy „U” alakú épületegyüttes volt, mert egyik oldalon a „sofőrlakás” zárta le az udvart. Itt lakott az urasági sofőr, Kittler Ernő, illetve a Pethő család.

A cselédlakások egy nagy szobából és egy nagy „kamarából”, valamint egy „kettes” konyhából álltak. Tehát két-két családnak volt egy közös konyhája kemencével. A „keresztházban”

lakó családok konyhájában nem volt kemence. Ezért az épülethez tartozott még egy „sütőkonyha” is, ahol húsfüstölőt alakítottak ki.

A hátsó lakások mögött voltak az ólak, és minden családnak volt egy kis-

teit kisajátították, helyükön lakóépületeket alakítottak ki (Mészáros István, Palkovics Imre, Németh Ferenc, Rádli József, Hencz István, stb.).

A „sofőrházat” a Martonfalvi család tagjai kapták meg. A cselédlakások (pl.

Cicevár, Rohonc) „megváltásra” volt lakóik tulajdonába kerültek. Tehát az egykori cselédek lebonthatták régi lakásaikat a Cicevár területén vagy az urasági birtok más részén házhelyeket kaphattak. A közös udvar hamarosan megszűnt, a családok elköltöztek a Cicevárból. A Boda és az Ódor család például a „Kertészkertbe”, a Vas család a Hegyalja utcába, a Tóth család pedig a „Faluközbe” került.

Új lakóként a Ferencz család költözött a Cicevárba, és megvette az ott kialakított házhelyeket. A régi épületek nagy részét már lebontották, csak a

„keresztház” fele, az egykori sütőkonyha és Dobaiék szobája maradt meg.

Az egykor nyüzsgő, élettől hangos közös udvar Ferencz Károlyné Mariska néni halála óta teljesen lakatlan.

A Rohonc, a Cicevár és a cseléd sor többi lakásának megszűnésével, átalakításával községünk történetének egy része is örökre a múlt ködébe vész.

Kondics Erika

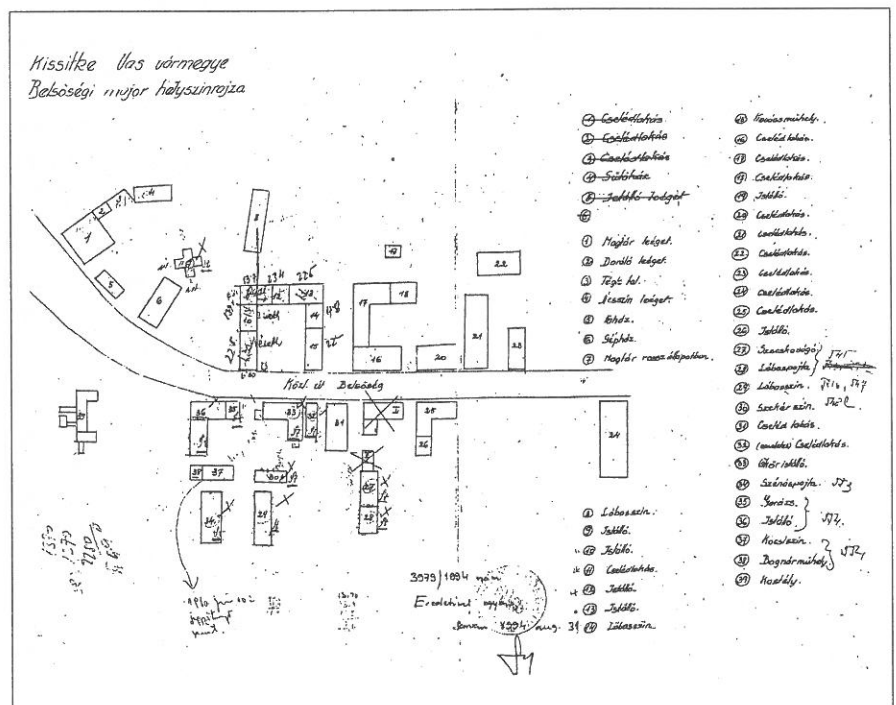

Cicevár megmaradt épületei

kertje is. Az udvar közepén pedig egy nagy gémeskút állt.

A Cicevár lakói békességben éltek egymással. Néha ugyan „összeszóllalkoztak” a gyerekek miatt, de a közösséget az összetartás jellemezte. A szegény cselédek mindig támogatták a még szegényebbeket, ha kellett ruhát, ennivalót vittek egymásnak.

1945 után a majorsági birtok épüle-

Búcsú az iskolától

Most a búcsúnak percéhez érve,
telve reménnyel elindulunk
hát poharunkat hajtjuk fel végre
szóljon messzire vidám dalunk.
Benne csendül a szívünknek húrja
Egymást nem látjuk sok éven át
De majd visszatér találkozóra
Ez a sok régi kedves barát.

O Fogyejeva

*Középiskolai vizsgák előtt álló
sitkei diákok*

Gaál Bálint
Szent-Györgyi Albert
Középiskola, Szombathely

Gerencsér Máté
Barabás György
Műszaki Szakközépiskola
és Szakiskola, Sárvár

Glöckner János
Barabás György
Műszaki Szakközépiskola
és Szakiskola, Sárvár

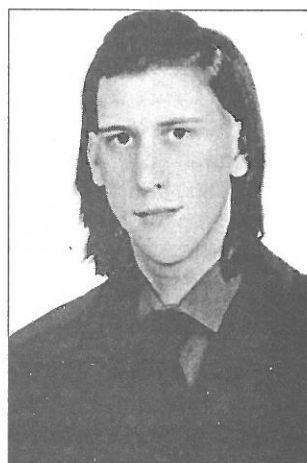
Halász Alexandra
Barabás György
Műszaki Szakközépiskola
és Szakiskola, Sárvár

Kiss Máté
Kereskedelmi és Vendéglátói
Szakképző Iskola és
Kollégium, Szombathely

Márton Diána
Barabás György
Műszaki Szakközépiskola
és Szakiskola, Sárvár

Nunkovics Martin
Béri Balogh Ádám Gimnázium,
Posta- és Bankforgalmi
Szakközépiskola, Vasvár

Pirity Beáta
Felsőbüki Nagy Pál Általános
Iskola és Vendéglátóipari
Szakiskola, Bük

Rajki Attila
Barabás György
Műszaki Szakközépiskola
és Szakiskola, Sárvár

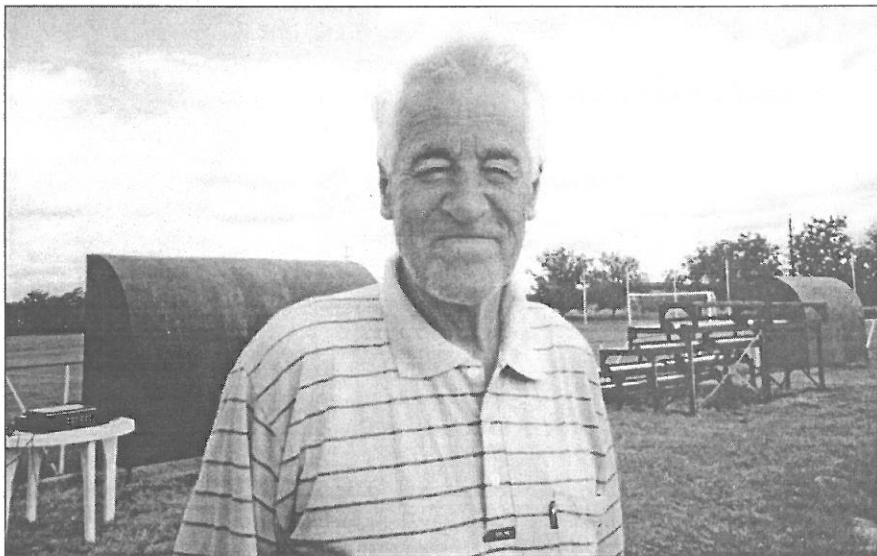
Szalai Noémi
Barabás György
Műszaki Szakközépiskola
és Szakiskola, Sárvár

Vörös Zsófia
Berzsenyi Dániel
Gimnázium, Celldömölk

Partvonal mellett

Beszélgetés Szita Józseffel a régi idők focijáról

Szita József

A labdarúgás olyan, mint a szép lány. A viszonyt cinkos férfi kacsintással kell nyugtázni – tartja a mondás. A férfiak általában jól viszonyulnak a labdarúgáshoz, mert szeretik, értik ezt a játékot. Előbb szeretik játékosként, majd szeretik nézőként. Ritka az olyan néző, aki játékosként ne szerzett volna maradandó sportélményt. Él a falunkban egy sportbarát, akinek viszonya Sitke labdarúgásához évtizedekre nyúlik vissza, pedig „hivatalos” mérkőzésen sohasem játszott, mégis szívügyének tekintti Sitke labdarúgását. Élénken él emlékezetében a régi idők focija, pontosan sorolja a játékosok neveit, posztjait, egy-egy szép gól történetét, vagy a mosolyt fakasztó utazási körülményeket. Ma is állandó látogatója a hazai mérkőzéseknek, megbízhatóan sorolja évről-évre az érkező és távozó játékosok neveit. Előre megjósolja az edzőváltásokat is.

Szita József 50 éve húzott először rendezői karszalagot, több mint 50 éve szemléli nagy érdeklődéssel a falvak labdarúgását.

Szita József 1940-ben született Sitkén, általános iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte. Az iskolát élénk sportélet jellemezte. Lukács Lajos igazgató megmozgatta a tanuló ifjúságot, testnevelés alól felmentés akkoriban nem volt jellemző. Bár nem volt ügyes, gyermekkorától érdekelte a futball. A Bikaréten min-

dig ott volt a focisták közelében. Közös udvarban lakott a Horváth családdal, ahol napi téma volt a labda-

rúgás. Horváth Béla, Horváth Péter és Horváth László is futballozott. A csapat cipésze Horváth János bácsi volt, aki a bajnoki mérkőzések előtt rendre megigazította, megerősítette a cipőkön a stoplikat. János bácsi sokat mesélt a Levente bajnokságokról, amíg javította a „göllővő cipőket”. A csapat körüli teendőkkel először Halál (Havasi) József bízta meg. Vonalazta a pályát, szedte a belépő jegyeket, felügyelte a mérkőzések rendjét. Sportbálok szervezésében ügyeskedett, megvásárolta a vonatjegyeket az idegenbeli mérkőzésekre.

Kérdésekre kapásból sorolja az 50-es évek „aranycsapatát”. A kapus Tomsics Imre volt, a mezőnyjátékosok Nagy Ferenc, Parapatics János, Kovács Lajos, Mészáros Ernő, Jenei József, Gróf László, Szakács Imre, Baranyai József, Baranyai István, Baranyai Károly, Csáfordi Imre,

Kondics László és Kondics Ferenc a legendás sportfelszerelésben. Középen Kondics Ernő.

Partvonal mellett

Beszélgetés Szita Józseffel a régi idők focijáról

Bokor Ernő, Pál Sándor, Fider Zoltán, Kondics Ernő, Kálmán Imre, Kálmán Mihály, Németh Ferenc, Németh József, Kondics Ferenc. Később jött a fiatalabb generáció: Kondics László, Göcze Ferenc, Takács Ferenc, Süle György, Pénzes János, Sali László, Kálmán Béla, Szakács Aladár, Poós Alajos, Kontics József, Kontics Tibor, Németh Miklós, Kálmán Benedek.

A labdarúgó csapat szervezője és vezetője Baranyai Károly tanácselnök volt, segítői Lukács Lajos iskolaigazgató, Bokor Ernő VB-titkár, majd Lábodi Zoltán és Baranyai László tanítók voltak.

A csapat a hazai mérkőzéseit a Kövesen játszotta. Itt az első kapukat a levették rakták le 1920 után a Leventemozgalmak kezdetekor. A pályán nem volt öltöző, a vendégjátékosok a pályaszélén, a hazai játékosok pedig ott-hon öltöztek sportfelszerelésbe. A mérkőzéseket egy játékvezető vezette. A „gilicetüskével” tarkított pályát nem nagyon kellett kaszálni, mert a füvet a tehenek lelegelték. A csapatnak egy garnitúra sportfelszerelése volt, amely fehér nadrágból, fekete-fehér csikos mezből és fekete sportszárbból állt. A mérkőzésekre való utazás kerékpárral, lovas szekérrel, vonattal, később a TSZ teherautójával történt. Világosan él emlékezetében egy viszontagságos utazás története. A felejthetetlen eset 1957-ben történt, amikor egy vendégszereplés után a nótás kedvű csapat lovas szekérrel a Hercsegen keresztül igyekezett haza és a lovas szekér felborult és egy játékos a balesetben a lábát törte.

A játékosok körében nagy volt az összetartás, a mérkőzések után a csapat együtt maradt, a Káldy udvarban a Poós udvarban, vagy a „Patkóban”. A vasárnapok mindig nótaszóval értek véget. Ennek a kislánynak van babája, futballista jár az udvarába... Vékony héja, de vékony héja van a piros almának..., Kinek nincsen futballista babája, menjen ki a sitkei pályára... Ilyen csapat kell nekünk ilyen csapat pompás kezdetű dalokat mindig elénekelték.

A mezőgazdasági termelőszövetkezet megalakulását követően a sportegyesült működési feltételei javultak, tárgyi eszközei bővültek. A csapatba olyan kiváló képességű játékosok kerültek mint Sifter Lajos, Linka Sándor, Bokor Lajos, Horváth László, Molnár Imre, Galambos Gábor, Molnár János, Vida Ferenc, Dobai Ferenc, Kiss Imre, Kajtár Péter, Teket Gábor és Sebestyén kálmán.

Szita József a sportegyesületi vezetőkre is pontosan emlékszik. 1950-től Baranyai Károly szervezete a sportéletet, őt követte Baranyai László, Halál József, Palkovics Sándor, majd Kondics Ferenc.

A falvak összevonása után a 70-es években a sportegyesület megszűnt, a játékosok szétszéledtek. Hosszú-hosszú éveket kellett várni arra, hogy újból bajnoki mérkőzéseket láthasson Sitke sportszerető közönsége.

- Több mint fél évszázada állsz a partvonal mellett milyen változások történtek a falvak labdarúgásában az elmúlt évtizedek alatt?

A mai futballisták sokkal jobb körülmények között játszanak. A sportfelszerelés és a futball-labda már nem hiánycikk. Javultak az utazási körülmények, a játékosok öl-

Emlékkép a régi idők focijáról

tőzben öltözhettek, vetkőzhetnek, fűnyíróval nyírt pályán játszhatnak és a mérkőzések után nem lavórban mosakodnak.

A régi időkben viszont a fiatalok szerettek futballozni. Reggeltől-estig rúgták a labdát, hogy jó játékosokká váljanak. Szívvel-lélekkel képviselték falujukat hazai és vidéki mérkőzéseken egyaránt. Divat volt mérkőzésekre járni!

A férfiak vasárnap délután felkötötték ünnepi kötényt és kiballagtak a Kövesre bízattni, buzdítani az „aranylábú fiúkat”. Hangulatosak voltak a régi vasárnapok!

Szita József nős, két felnőtt gyermeke és négy unokája van. Unokái közül Joci futballozik, a Sárvár FC igazolt játékosa.

Kiss László

Gólokban gazdag futball tavasz

Sitke megyei II. osztályú felnőtt labdarúgó csapatának mérkőzésein a nézők nem unatkozhattak, mert gólokban gazdag összecsapásokat láthattak. Az más kérdés, hogy a sitkei szurkolókat mennyire örvendeztette meg a több tucat gól látványa.

Eredmények:

Kenyeri	-	Sitke	3:2
Sitke	-	Szeleste	2:0
Hegyhát	-	Sitke	2:1
Sitke	-	Uraiújfalu	6:6
Gérce	-	Sitke	0:3
Egyházashetye	-	Sitke	0:3
Sitke	-	Csénye	0:7
Bő	-	Sitke	8:2
Sitke	-	Ölbő	3:1
Mersevát	-	Sitke	2:0
Sitke	-	Rábasömjén	5:4
Jákfa	-	Sitke	6:3

Egy fordulóval a bajnokság befejezése előtt a csapat a nyolcadik helyen áll. Rövid pihenő után várjuk az eredményesebb őszi folytatást!

Kiss László

Pünkösdi Kupa kispályás labdarúgó torna

Az „Együtt Sitkéért Egyesület” hatodik éve rendez kispályás labdarúgó tornát. Az ideit Húsvét helyett Pünkösdi hétfőre szervezte. A tornára való előkészületek már február hónapban elkezdődtek. A versenykiírás szerint délelőtt a gyermekek, délután a felnőttek játszottak a helyezések eldöntéséért.

A gyermekfoci délelőtt 10 órakor, szép, napos időben, kellemes környezetben kezdődött a sitkei labdarúgó pályán. A versenyre négy csapat jelentkezett. A helyezéseket körmerkőzéses formában döntötték el. Nagy küzdelem után a következő sorrend alakult ki:

1. Nagysimonyi, 2. Sótorny, 3. Sitke, 4. Szent László Iskola.

A felnőtt csapatok küzdelmei 13 órakor kezdődtek. A rendezők a versenyre jelentkezett nyolc csapatot két négyes csoportba sorolták, majd körmerkőzéses formá-

Sitke csapata nyerte a Pünkösdi Kupát

ban játszottak a helyezéseket.

Az „A” csoport küzdelmeit Sitke nyerte a tavalyi győztes Különjárát előtt, megelőzve a Borostyánkert és a Loki BAU csapatait. A „B” csoportban a várt eredmények születtek. Az első helyen Gérce csap-

ta végzett, a további helyeket a Vashosszúfalu, az Ostffyasszonyfa és a Hanga Boly foglalta el. Az elődöntőben Sitke büntetőrúgásokkal jutott túl Vashosszúfalun, a másik ágon meglepetésre a Különjárát 4:2-re kikapott Gérctől.

A döntő színvonalas küzdelmet hozott: a szomszédvári rangadót a jól játszó Sitke csapata 4:2-re megnyerte, és ezzel elnyerte a győztesnek felajánlott vándorkupát.

A torna elérte célját, megfelelően népszerűsítette a labdarúgást.

Pénzes László

Borostyánkert Kupa teke csapatbajnokság végeredménye

Véget ért a 2009-2010. évi Borostyánkert Kupa teke csapatbajnokság.

A 22 fordulóban 12 csapat mérte össze tudását színvonalas és sportszerű versenyben. Két újonc is nevezett a versenyre, közülük a Tűzgolyó csapata a középmezőnyben, a Sasfészek Söröző csapata a tabella utolsó helyén végzett.

Az idén óriási küzdelemben döntött el az első hely sorsa, melyet a Borostyánkert csapata szerzett meg nagy riválisa, a Zöld Sasok előtt.

A Borostyánkert ifjú tehetségei a megalakulásuk óta eltelt amatőr nyolc év után magasabb szinten, más néven a megyei bajnokságban folytatják a versenyzést. Ösztönl kitarást és szép sportsikereket kívánunk a csapatnak.

A Borostyánkertben októbertől természetesen folytatódik a kupasorozat.

Várjuk ifjú sitkei lakosok jelentkezését az utánpótlás érdekében.

Végeredmény:

1. Borostyánkert	22	21	0	1	108-24	13951	42
2. Zöld Sasok	22	20	0	2	97-35	13680	40
3. Aranykeze	22	16	0	6	90-42	13501	32
4. Nagysimonyi	22	13	1	8	78-54	13266	27
5. Öregfiúk	22	13	0	9	73-59	12365	26
6. Tűzgolyók	22	12	1	9	72-60	12538	25
7. Kenyeri	22	12	0	10	63-69	12523	24
8. Kemenesmagasi	22	7	0	15	49-83	10750	14
9. Csirkefogók	22	6	1	15	47-85	12375	13
10. Mersevát	22	6	0	16	47-85	12270	12
11. Barátok	22	2	1	19	35-97	11505	5
12. Sasfészek	22	2	0	20	33-99	11684	4

Germán Ervin

Falunap 2010.

Az „Együtt Sitkéért Egyesület” az önkormányzattal és a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesülettel karöltve július 10-én (szombaton) rendezi meg a hagyományos Falunapot.

A Falunap zenés ébresztővel kezdődik, majd a főzőversennyel folytatódik. Az óvodások motoros és kerékpáros versenyen ügyeskedhetnek, közben kiállítás tekinthető meg a Művelődési Házban. A közös ebéd elfogyasztását követően „zenedélutánon” szórakozhatnak a falu lakói. A Falunapról nem hiányozhat az „Erős Emberek” versenye. A rendezők idén is versenyt hirdetnek a büszke cím elnyeréséért. Esti órákban a szép hagyomány folytatásaként a házassági évfordulókat köszöntik községünk vezetői. A Falunap táncos mulatsággal zárul.

Minden érdeklődőt szeretettel várnak a Rendezők!

A sport az életük

Közismert, hogy a családi minta meghatározó a gyermekek életében. Így volt ez Gaál Tibor családjában is, ahol a sport, de legalább a futball szeretete apáról fiúra, illetve lányra szállt.

Az édesapa sportpályafutása 1972-ben kezdődött a Sárvári Vasas csapatában megyei I. osztályban. Hét évet töltött itt. 1979-ben a Haladás VSE NB I-es csapatához igazolt. Katonai évei alatt a Körmend Dózsa MTE csapatát erősítette. 1982-ben ismét egy hosszabb szakasz következett az életében, hiszen hét évet töltött a Sárvári Kinizsi SE NB III-as csapatában. (A Kinizsivel is és a Körmenddel is megyei bajnokságot nyert.) 1989-től külföldön folytatta sport pályafutását. Elsőként a Deutsch-Krentz Landesliga csapatában játszott, természetesen az eddigiekhez hasonlóan csatárként. Az itt töltött egy év után a Loipersdorf SC II. osztályú csapatához igazolt, melyhez közel egy évtizedig hűséges volt. Eredményes játékát mi sem bizonyítja jobban, hogy 1999-ben Burgenland gólkirálya volt 40 góllal. Ezt követően hazai pályán, Sitkén játékos edzőként folytatta gazdag pályafutását. 2002-2006-ig a Jánosháza FC trénera volt, a megyei I. osztályú bajnokságban. (Itt több alkalommal játékosként is segítette csapatát.) Ezután ismét külföld következett, három évig a Loipersdorf SC csapatát irányította. (A csapat a tabella második helyén végzett.)

Nemcsak labdarúgóként, hanem edzőként is jelentős eredményeket ért el. 2001-ben UEFA D licence labdarúgó edzői minősítést, majd 2002-ben UEFA B licence minősítést kapott. Túl az 50 éven, jelenleg is aktívan focizik Sitkén, részt vesz teremtornákon, barátságos mérkőzéseken. 2007-ben a horvát öregfiúk válogatottal világbajnoki aranyérmet nyert, 2009-ben a szlovén öregfiúkkal Európa Bajnoki aranyérmet szerzett. Tibor példája ékes bizonyítéka annak, hogy a sport szeretete nem halványul el, mindvégig megmarad.

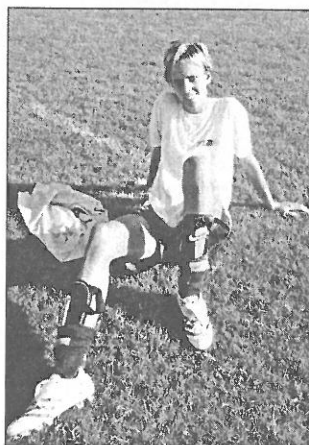
Nem véletlen, hogy a családban az idősebb gyermek, Adrienn is folytatta a hagyományt. Már kisgyermekként is kitűnt állandó mozgásigényével, ügyességével, gyorsaságával. Vonzalma természetesen egyre inkább a focilabda felé irányult. Kisiskolásként korán megtanult úszni, korcsolyázni, síelni is, mégis arra vágyott, hogy egyszer majd női futballistaként jegyezzék meg a nevét. Nem sokáig álmodozott, 12 éves korában már Viktória FC NB I-es csapatában játszott.

Négy évig erősítette a csapatot, majd 17 évesen Ausztriába, Süd-Burgenland Bundes Liga csapatához szerződött.

Mindvégig csatárként játszott, mindkét helyen jelentős mérték-

Gaál Tibor

Gaál Adrienn

ben hozzájárul a csapat sikereihez. (Ausztria kupa finálé 2. hely legjobb eredménye)

Nem volt könnyű ez az időszak, hiszen a tanulás és érettségire való felkészülés mellett, a heti négy edzés, hétvégi meccsek, bajnokságokon való szereplés is hozzátartozott az életéhez.

Adrienn tudta, hogy szeretne továbbtanulni, de a sportról, a fociról nem szeretett volna lemondani.

Letette a játékevetői vizsgát, szívesen vezet mérkőzéseket. Jelenleg a szombathelyi Nyugat-Magyarországi Egyetem végzős hallgatója, idén államvizsgázik rekreáció szakon.

A tavalyi évben cserediák akció keretében az Amerikai Egyesült Államokban töltött három hónapot, ahol Boston mellett, egy cserkész táborban dolgozott.

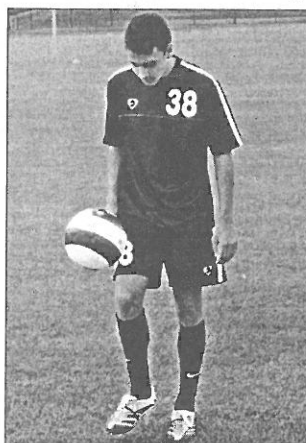
Régi álma teljesült, mikor a munkával töltött hónapok után négy napot New Yorkban tölthetett. Hazatérte után szinte azonnal repült is tovább Dániába, ahol ösztöndíjasként 3 hónapig volt az ottani egyetem hallgatója.

Adrienn szabadidejében is aktívan sportol, télen síel és snowboardozik, nyáron pedig crossmotorozik.

Jelenleg a diploma megszerzése mellett azon fáradozik, hogy egy újabb álmát váltsa valóra, ugyanis snowboard-oktatói tanfolyamra jár.

Tervei megvalósításához sok sikert kívánunk!

Most pedig essen szó a Gaál család legfiatalabb tagjáról, Bálintról is. Természetes volt, hogy ő is folytatja a családi hagyományt. Még korábban, mint nővére, már 1. osztálytól rendszeresen járt fociedzésre a sárvári Gárdonyi Géza Általános Iskolába. Kisgyermekként csak akkor nem rúgta a labdát, mikor aludt. Korán fel-

Gaál Bálint

figyelték rá a Sárvár FC vezetői és Máthé Csaba edző. Sárvárról Szombathelyre vezetett az útja. 5. osztályosként már a Haladás csapatát erősítette. Két évet töltött itt. Bálint 14 éves volt, amikor több próbajáték után felvett nyert az MTK agárdi Fociakadémiájára. A 8. osztály második félévét már ott kezdte el. Nem volt könnyű iskolát váltani, és egyben sportolóként is bizonyítani. Jelentős eredményeket ért el csatárként. Az U-17-es, majd az U-19-es csapat tagjaként kétszer nyert bajnokságot.

MTK után fél évet Ausztria Hartberg csapatában játszott.

Jelenleg is NB II-ben szerepel, Ajka csapata lett gazdagabb vele. Idén fejezi be középiskolai tanulmányait a szombathelyi Szent-Györgyi Albert Középiskolában, testnevelés fakultáción.

Bálint is tovább szeretne tanulni, természetesen sport vonalon. A Testnevelési Egyetem edzői szakát vette célba. Említést érdemel, hogy mindkét gyermek sportpályafutásához elengedhetetlen a stabil családi háttér biztosítása, a sporttal töltött idő koordinálása, az állandó készenlétbenállás.

Kiemelkedő szerepe van mindebben az édesanyának, Zitának, hiszen nem volt egyszerű az időbeosztásokat összeegyeztetni.

Adrienn és Bálint tanulmányaihoz, sport pályafutásához további sok sikert kívánunk!

Kissné Hencz Anita

SPORT ■ SPORT ■ SPORT

V. Sifter Lajos labdarúgó emléktorna

Misefa község önkormányzata és a helyi kispályás labdarúgó csapat május 15-én rendhagyó módon az ötödik Sifter Lajos Kispályás labdarúgó emléktornát, Zalaegerszegen rendezte meg. A tornára Sitke csapata is hivatalos volt.

A tervezett szabadtéri rendezvényt a mostoha időjárás lehetetlenné tette Misefán, ezért a házigazdák a találkozót Zalaegerszegen, egy középiskolai tornacsarnokba helyezték át.

Sitkei öregfiúk csapata

A találkozón négy csapat vett részt, Sitkét a Germán Ervin, Pénzes Gusztáv, Kiss László, Morgós István, Péntek Ferenc, Farsang Gusztáv, Kovács Árpád, Gőcze Ferenc, Patyi Miklós játékoskeret képviselte. A körmérkőzéses formában megrendezett tornán a papírforma érvényesült, a legjobb játékerőt képviselő szombathelyi Linka Bt. csapata veretlenül végzett az első helyen. A további dobogós helyezésekért nagy volt a verseny, végül keresztbeverések után a gólkülönbség döntött. Eredmények: Linka Bt- Sitke 5:1, Nagykapornak – Misefa 2:0, Sitke-Nagykapornak 3:0, Linka Bt-Misefa 2:0, Misefa-Sitke 3:1, Linka Bt-Nagykapornak 6:1.

Végeredmény:

1. Linka Bt	3	3	-	-	13:2	9pont
2. Misefa	3	1	-	2	3:5	3pont
3. Sitke	3	1	-	2	5:8	3pont
4. Nagykapornak	3	1	-	2	3:9	3pont

A foci után Nagykapornakra utazott a társaság, ahol a község templomában „történelem órán” ismerkedhetett meg Nagykapor-

Linka Bt. csapata a „fehér asztalnál” is jól teljesített

nak és Misefa múltjával és jelenével. A következő állomás Misefa volt. A kisközség Faluházában ünnepélyes keretek között kihirdették a labdarúgó torna végeredményét, átadták a díjakat és az ajándékokat. Ezután a megéhezett, megszomjazott focisták és kísérőik baráti hangulatban fogyasztották el a feltálat finomságokat. A derűs hangulatot fokozta a sitkei találkozón készített film megtekintése, valamint a helyi focisták táncművészetének bemutatása.

Mi sitkeiek nagyon kellemesen éreztük magunkat Misefán, és egy kicsit irigykedtünk is. Irigykedtünk a nagy összefogás és a közös tenniakarás láttán. Igazi vendégszeretetben volt részünk. Köszönjük! Viszontlátásra szeptemberben Sitkén!

Kiss László

Az U14-es labdarúgó bajnokság végeredménye

Bő	16	14	2	-	96:14	41
Nagysimonyi	16	9	4	3	47:27	31
Sitke	16	9	1	6	45:35	29
Boba	16	8	3	5	46:22	27
Csénye II.	16	8	-	8	51:58	24
Hegyhát	16	7	1	8	32:32	22
SFC	16	7	1	8	43:50	22
Csénye I.	16	3	2	11	23:45	11
Ikervár	16	-	-	16	4:104	0

A dobogós csapat

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germánné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, Dr. Nagy Erika, Szép Orsolya

Kiadó: Kovács Ferenc (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta